

Nr 17

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående fråga om befrielse från viss betalningsskyldighet till Kronan; given Stockholms slott den 3 januari 1958.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Gösta Skoglund

Utdrag av protokoll över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 januari 1958.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDELL, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, KJELLIN, JOHANSSON.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för kommunikationsdepartementet, statsrådet Skoglund.

Den 2 augusti 1940 bokförde postverket felaktigt ett belopp av 22 147 kr. 50 öre på handlanden *Erling Harald Ossian Anderssons* postgirokonto, vilket då utvisade en brist på 40 öre. Sedan Andersson därefter uttagit diverse belopp, rättades felet till i januari 1941, varvid Anderssons konto uppvisade ett underskott på 2 193 kr. 96 öre. Andersson förband sig genom en den 25 februari 1941 dagtecknad revers att utge detta belopp till generalpoststyrelsen. Till fullgörande av denna förbindelse erlade Andersson intill augusti

1941 sammanlagt 520 kr. Den 24 oktober 1941 erhöll styrelsen lagsökningsutslag mot honom å resterande belopp om 1 674 kr. 71 öre jämte ränta ävensom 25 kr. i ersättning för lagsökningskostnader. Ett i samband därmed företaget utmätningsförsök blev resultatlöst. Under år 1942 gjordes emellertid ytterligare avbetalningar, varigenom återstående fordran nedbringades till 1 514 kr. 2 öre jämte ränta och kostnadsersättning. Därefter gjorda krav och utmätningsförsök — det sista i november 1950 — har blivit utan resultat.

I oktober 1956 erhöll styrelsen kännedom om att Andersson avlidit den 24 januari 1953. Av bouppteckningen efter Andersson framgår, att dödsboet består av änkan Magna Ceberia Andersson, född den 4 december 1889, samt en myndig dotter. Behållningen i boet uppgick till 4 720 kr. 96 öre, varav 3 750 kr. avsåg fastighetsandelar. I bouppteckningen hade postverkets ifrågavarande fordran, som den 24 januari 1953 utgjorde 2 395 kr. 19 öre, icke upptagits.

Sedan postverkets fordran anmälts till betalning ur dödsboets tillgångar, har dödsboet genom ombud i skrivelse den 6 december 1956 anhållit om att fordringen av billighetsskäl måtte avskrivas.

Beträffande dödsbodelägarnas ekonomiska förhållanden har bl. a. inhämtats att Magna Anderssons till kommunalskatt taxerade inkomst under år 1956 uppgick till 2 670 kr., medan dottern på grund av studier saknar egna inkomster. Vidare har i ärendet upplysts att taxeringsvärdet för år 1956 beträffande dödsboets fastighetsandelar är 3 200 kr., vilket anses motsvara verkliga värdet, att avstyckning från fastigheterna ej lämpligen kan ske, samt att det skulle vara svårt att få köpare till dödsboets andel av fastigheterna.

Generalpoststyrelsen har i skrivelse den 1 mars 1957 — med överlämnande av berörda skrivelse från dödsboet — anfört att styrelsen med hänsyn till föreliggande omständigheter för sin del icke har något att erinra mot bifall till dödsboets framställning.

Statskontoret anför i utlåtande den 5 april 1957, att ämbetsverket icke kan tillstyrka, att dödsboet helt befrias från skyldighet att ersätta dödsboets skuld till postverket. Med hänsyn till i ärendet föreliggande särskilda omständigheter vill statskontoret dock icke motsätta sig att dödsboet befrias från återstående betalningsskyldighet, därest boet inom av Kungl. Maj:t fastställd tid till postverket inbetalar ett belopp av förslagsvis 1 000 kr.

Departementschefen. Med hänsyn till de särskilda omständigheterna i förevarande fall anser jag, att dödsboet efter Andersson bör befrias från återstoden — 1 514 kr. 2 öre jämte ränta och lagsökningskostnad — av den skuld, som Andersson enligt förbindelse den 25 februari 1941 förbundit sig att betala till postverket.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva att dödsboet efter handlanden Erling Harald Ossian Andersson befrias från återstående ersättningsskyldighet till kronan på grund av förenämnda skuldförbindelse den 25 februari 1941.

Vad föredragande departementschefen med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt, behagar Hans Maj:t Konungen bifalla samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Sven Swarting